

**Cena Numeru wszędzie
4 Centy (8 halerzy).**

PRENUMERATA

miesięczna wszędzie zarówno w Krakowie jak na prowincji 2 K. już z dostawą do domu, względnie z przesyłką pocztową. — Prenumerata za granicą 2 marki, 3 franki, 1 rs. 20 kop.

POJEDYŃCZE EGZEMPLARZE NABYWAĆ MOŻNA
WE WSZYSTKICH AGENCYACH PISM I NA WSZYSTKICH
DWORCACH KOLEJOWYCH.

NOWINY

Dziennik niezawisły demokratyczny ilustrowany.

OGŁOSZENIA

za wiersz petitiu 16 hal, za każdy następny raz 12 hal, drobne ogłoszenia po 4 halerze od wiersza (minimum 50 hal.). Nadesłane za wiersz petitiowy 30 hal., spody na każdej stronie po 3 Kor. — Załączniki 20 Kor. za wysyłkę. Inzeraty prowadzi w swoim zarządzie p. M. Hupczyński.

Administracja „NOWIN”: Rynek gł. L. 8, otwarta od 9—1 w południe i od 2—3 popołudniu.

Na Lwów Skład i Ekspedycja: Agencja Sokółowskiego, Pasaż Hausmanna L. 2.

Redakcja i Administracja „Nowin”: Kraków, Rynek gł. L. 8, Tel. 627. Redaktor przyjmuje od godziny 11 do 12 w południe. — Ekspedycja „Nowin” w drukarni Rynek gł. L. 8.

REDAKTOR NACZELNY:
LUDWIK SZCZEPAŃSKI.

Wiadomości ustnie, telefonicznie i listownie przyjmuje Redakcja (Tel. 627) od godziny 9 rano do godziny 7 wieczorem w biurze Rynek gł. L. 8, i p. Rękopisów nie zwraca się.

„NOWINY” wychodzą codziennie wieczorem o godzinie 5-tej. — Cena numeru 4 centy (8 halerzy).

Prosimy odnowić prenumeratę.

Prenumerata „Nowin” wynosi 2 korony miesięcznie już z dostawą do domu i przesyłką poczt.

O sejmowa reforme wyborcza.

Sytuacja polityczna w parlamencie wiedeńskim, od której głównie zależywołanie sejmiku galicyjskiego, jest tak zawiślana, opór przeciw ugódzie i obstrukcyjne tendencje pewnych grup polskich tyle kłopotów sprawiają rządowi i tyle na zwalczanie tych przeszkód potrzeba czasu, że wątpliwem jest, czy rząd zgodzi się na przerwę w obradach parlamentu i zwołanie sejmiku galicyjskiego. Prawdopodobna niemożność zebrania się sejmiku, a zatem i niemożność uchwalenia sejmowej reformy wyborczej — wcale nie jest niemiłą konserwatystom i ludowcom. Oba te stronnictwa, choć starają się maskować swą radość, faktycznie cieszą się nadzieją, że nowe wybory do sejmiku odbędą się na podstawie starej ordynacji wyborczej. Rozumieć można tę radość u ludowców, którzy spodziewają się wejść teraz do sejmiku w znacznie większej sile, ale trudno pojąć stanowisko konserwatystów. Cóż z tego, że jeszcze na kilka miesięcy przedtym swoją absolutną hegemonię w sejmiku, skoro przecie demokratyczna opozycja oraz Ruch ludowy urosła w siłę i w następstwie tego sprawa reformy sejmowej będzie dla konserwatystów tem trudniejszą do zgryzania orzechem?

Wprawdzie jeszcze nie należy wolać sejmiku uważać za wykluczone, ale, powtarzamy, nadzieja, iż sejm się zwoła, małego z daniem każdym. Na wielką podłość przynosi uchwała subkomitetu dla reformy wyborczej, powzięta w Wiedniu w obecności namiestnika i marszałka jednomajni, a więc też głosząca przywódców konserwatystów, żeby starali się w razie uznania o zwołanie sejmiku uchylać się uchwałą — ale pewnym miarodajnym czynnikom faktycznie nie należy się wcale perspektywa gładkich obrad sejmowych.

Zamieściliśmy przed kilku dniami w naszym dzienniku artykuł o sejmowej reformie wyborczej, który wskazywał na trudności, jakie stoją przed sejmikiem. Wskazywał na to, że sejmik nie może być zwołany, jeżeli sejmik nie uzyskałby 213 posłów (9 wylotów, 102 posłów z grupy sawodowej i 102 z grupy powaschowej głosowania).

Jak się jednak dowiadujemy, secesyjny podział sejmiku, co do rozdania mandatów między poszczególne sądownie, nie jest tak dokładne. Subkomitet uchwały się podzielił i donosił o doniesieniu o oparte na domysłach, pod wielu względami niegodnych z faktycznym stanem rzeczy.

Uroczyste posiedzenie Rady miasta Krakowa.

Rada wobec gwałtów pruskich. — Rada wobec zgonu Wyspiańskiego.

W bardzo liczny komplecie zebrala się wieczoraj Rada. O godz. 6 wieczorem zasiadł prezydent dr Leo postępowanie następującemi słowy: „Zgromadziliśmy się pod wrażeniem w dwójnasto spotęgowanego bólu i smutku: cios straszny ugodził nas w braci naszych pod zaborem pruskim, a tutaj straszeniem Opatrzności postradaliśmy na sawie Stanisława Wyspiańskiego.

Naród nasz w stulecie swej krzyżowej drogi przechodził przez najgorętsze łosy koleje, a jednak nie ugął się, nie poddał i okazał żywotność wyśszą ponad wszelkie samachy, ciosy i prześladowania. Dlatego nie z uczuciem trwogi wobec potężnego wroga, ale z uczuciem grozy i przerażenia wobec niesłychanego samachu na najświetniejszą praw ludzką i boską, z uczuciem wstydu i wstrętu na dół i barbarzyński akt gwałtu i przemocy niegodny chrześcijańskiego i cywilizowanego państwa — podnosimy głos skargi i protestu, spełniając do pamięci, ludzkości i rozum politycznego narodu, który mieni się narodem wielkich poetów i filozofów.

Niech głos ten serdeczny z pod stoków Wawelu będzie dla braci naszych nad Wartą i Gólem podpora i osłoda w ich ciężkiej niedoli, niech będzie też sercem wymownym świadectwem, że najdroższym skarbem każdego Polaka, gdańskowiek on żyje, jest i da Bóg, na sawie pozostałe umiłowanie języka i siemi ojczyste. (Długotrwałe oklaski).

Otrzymałem w tej chwili rezolucję, podpisana przez wszystkich członków Rady, którą odczytałem się odczytać:

„Rada miasta Krakowa przyłącza się do uroczystego protestu, podniesionego przez całą reprezentację narodu polskiego w antyryckiej iście posłów przeciw barbarzyńskim, ludobójczym urągającym projektom ustaw, wniesionych w Sejmie pruskim i parlamencie Rzeszy, a samierających wydrzeć narodowi naszemu najdroższe jego dobro: siemię i język ojczysty w życie publiczne.

Rada miasta Krakowa solidaryzując się w tej ciężkiej chwili z całym odziałem narodu polskiego pod zaborem pruskim w jego pracy i walce o utrzymywanie bytu narodowego”. — (Zwycięznie długotrwałe oklaski).

Konstatując, że rezolucja ta jednomyślnie została przyjęta. (Zwycięznie oklaski).

Umiłowaniem języka i siemi ojczystej sielby też serce serca całej Polski Stanisław Wyspiański kł. Straciłmy w nim niezłomnego mistrza słowa, genialnego poetyckiego tłumacza szio-

Dramat przed otwarcem. (Patrz Rozmaitości str. 3).

rowych uczuć patriotycznych polskiego, straciłmy wielkiego artystę rodzimej sztuki polskiej, straciłmy wreszcie wielkiego obywatela naszego miasta, które, jako patriotę, artystę i poetę, najbardziej z wszystkich miast polskich umiłowali.

Pod bezpośrednim wrażeniem bólu, przedwzięliśmy dzisiaj odczuć, csem był Wyspiański dla polskiej polskiej, polskiego języka, polskiej sztuki, dla całego polskiego życia narodowego. Choć nie możemy być oryginalni, był najbardziej z wszystkich rodzinami, najbardziej swietkami i tą jego wielkością, która się od dawny urok, jaki wywarł na całe miasto, współczesne pokolenie polskie.

Dla Krakowa był nie tylko genialnym poetą i malarzem, był jego kochającym i kochanym synem, jednym z najgorliwszych obrońców i opiekunów jego pamiętki i sielby.

Nie zapomniemy mu nigdy jego przedświadczonej artystycznej w kościele NP. Maryi i OO. Franciszkanów, nie zapomniemy jego krótkotrwałej

wprawdzie, a jednak polskiej w owoc działalności w Radzie miejskiej. Projekt uległbyś dach wdzięczności, pragniemy pamiętać jego uczucie według możliwości i sił naszych i dlatego w porozumieniu z członkami świetnicy Rady, postanawiamy sobie przedłożyć do uchwały następujące wnioski:

- 1) Pogrzeb śp. Stanisława Wyspiańskiego urządzać kosztem miasta;
- 2) Zwolnić wielkiego patriotę, artystę i poetę sielby w grobie sielbionych na Skalsce;
- 3) Wyrazić rodzinie zmarłego najgorętsze współczucie w imieniu miasta.

4) Rada miasta zaopiekując się losem małych dzieci, pozostałych po zmarłym poecie.

Prezydent konstatując, że wnioski te jednomyślnie zostały przyjęte i na znak załoby zamyka posiedzenie.

Nowy

Żyd wieczny tułacz

według Eugeniusza Busa
opracował Walerj Tomiczki.

Ciąg dalszy.

— A przy tem wyrażałem, jak się bui, żeby kto do niego się nie dobrał, jak gdyby wstąpił był sielbami, a jego meble szerszości; słowem konstem przybić kłami bezpłynny samok; nigdy nie zostawił u mnie swego klucza, woli raczej sam sobie zapalić w piecyku, niż pozwolić komu wejść do siebie.

— A mówisz panu, że jest stary?
— Tak jest, ma od pięćdziesiąt lat do sześćdziesięciu lat.

— A przytem podobno brzydki?
— Trudno sobie wyobrazić, co to za stworzenie, oczka małe, jakby z jaszczurki, nadane w twarzy trąpieł bladości i takimi ustami; tak wygląda co do powierzchności. Co do charakteru

tu sąd, staruszek ten jest nadszyty ugrzeszonym; tak często odjeżdża kapelusz, przechodząc koło celiwieka i tak uleko się kłania, że aż niemiło z nim się spotykać.

— Mniejsza, to! — przerwała Róża Pompon, ale mnie to w głowie pomieścić się nie może, co on robił sam w tych dwóch pokojach? Zresztą... jeżeli Cefas najmie nad nim tej stancji, po powrocie Filemona, będziemy mieli zabawkę, bo musimy konieczne dowiedzieć się o nim coś więcej... A ile chcą za najem tej stancji?

— Och! gdybyś panu widziała! są to takie punkty, iż zdaje mi się, że gospodarz wynajęby ją za pięćdziesiąt, a najwyżej pięćdziesiąt pięć franków rocznie, bo wcale niema sposobu postawić w niej pieca, a światło dochodzi tylko z dachu przez okienko małego dymnika.

— Biedna Cefas! — rzekła smutnie Róża, kiwając głową — ona, co się tak bawiła, co tyle wydała pieniędzy z Jakobem Rempont... teraz wypadnie jej biednej mieszkać z takim mieszkanem i utrzymywać się z pracy rąk... Jakże to potrzeba na to cierpliwości!

— Oj! to prawda, że wielka jest różnica od

tej stancji! do ostrokonnego powozu, którym Cefas niedawno najechał tu na pania z temi pięknie maskami, co to wszystkie były tak wesołe... a nadszyty ten gruby, w kasku z posrebrzanego papieru z piórami, w ryckich butach... Co to była za radość!

— Tak, tak, to Desmoulin! niemaś drugiego, któryby potrafił tak, jak on, satysfakcję „Owoc Zakazany”. Trzeba było widzieć go w parasie Cefas! Biedna Bachantka, biedna baładka!... jeżeli teraz narobił bałasu, to chyba tylko piścem...

— Oj młodzi! młodzi! — rzekła przekupka, kiwając głową.

— Posłuchajno, proszę, matka Arseni, wszak kiedyś byłaś także młoda, nieprawdaż?

— Na początek, powiadam, że prawie zawsze byłam taką, jaką dziś jestem.

— A kochankowie, matka Arseni?

— Kochankowie? Właśnie tak! myślałam o kochankach! Najprędzej byłam brzydka, a powtórnie dobrze straszoną.

— Więc to matka tak bardzo piliowała się?

— Nie to... lecz ja sawie byłam w zapręgu...

— Jakto w zapręgu? — zapytała ciekawie Róża Pompon, przerywając mowę przekupki.

— Tak, tak, moja panienko! zapręgałam mnie z moim bratem do beczki wosków! I możecie sobie wystawić, że, gdyby się tak naciągali od omu do czterech godzin dziennie, jak konie, odciełali się myśleć o frakach.

Biedna matka Arseni, jakiego przykre było to wasze wzmiesło — rzekła ze współczuciem sławka.

— A secesyjność w siemi, podczas mroś... wtedy było najgorzej... ja i mój brat musieliśmy się podkładać, jak konie, podczas gołodzi.

— I to jeszcze dolewały się do takiej nymy pracy... przykre nawet o tem pomyśleć... a teraz to nawet psów zabraniają zapręgać!... — dodała roztropnie Róża Pompon.

— Oj! to prawda! — odrzekła matka Arseni — wzięła czasami za ucieczkę od ludzi oję ciężką, bardzo ciężką była to praca. Przes nie uchwalam się owej choroby płac... i nie moja w tem wina!

(Dalszy ciąg nastąpi).

Magazyn mebli

SZCZEPANA ŁOJKA

Kraków, ul. Szpitalna L. 34, naprzeciw teatru. Nr. tel. 738.

poleca w wielkim wyborze kompletne urządzenia pokoi sypialnych, jadalnych, salonów i t. p.

Sofy wszelkiego rodzaju, materace, poduszki, koldry, dywany, chodniki, portyery, firanki, kapy na łóżka, serwety na stoły i t. p.

Pogrzeb Wyspiańskiego.

Pogrzeb Stanisława Wyspiańskiego, wedle programu, przedstawionej Radzie miasta na posiedzeniu pod przewodnictwem prezydenta dra Leo, odbędzie się w poniedziałek dnia 9-go grudnia przed południem. Aż do tego dnia zwłoki zmarłego pości i artysty spocynąć będą w krypcie kościoła OO. Piłsudów przy ul. św. Jana, oddzielone od zwłok wczoraj o godzinie 9-tej wieczorem z zakładu dra Rutkowskiego. W poniedziałek rano przeniesione będą zwłoki do kościoła Maryckiego i ustawione będą na przygotowanym katafalku. Po zakończeniu nabożeństwa trumna ze zwłokami poety złożona będzie na rydwanie, zaprzętym w 3 pary koni. Stowarzyszenie przybrał hajduka, prowadzić będzie konie, idąc obok nich. Koła rydwana postępować będzie straż honorowa z pochodniami. Wiosce złożone będą na cmentarz w Skalkę.

Kondukt ruszy na Skalkę, gdzie złożony będzie pamięć zmarłego ostatni hołd. Mowa pogrzebowa wygłoszona będzie tylko jednemu, inżynierowi całego społeczeństwa polskiego.

Wykaszanie programu, dekoracja artystyczna krypty w kościele św. Piłsudów i katafalku w kościele N. M. Panny, jak również zewnętrzna strona cokołu, o ile smutnej uroczystości, zajmie się grono artystów krakowskich, którzy swoje usługi w tym względzie miasta oddawali.

Szkółka! na pogrzebie a. p. St. Wyspiańskiego. Szkółka krakowska weźmie udział w oddaniu ostatniej czułości a. p. Stanisławowi Wyspiańskiemu w poniedziałek dnia 9 grudnia b. r. W tym celu wyznaczono członków (młodzieżowych) Towarzystwa, aby jak najliczniej wzięli udział w obchodach pogrzebowych. Punkt zbiórki w gmachu „Szkółka” o 3 kwadrans przed wyrażeniem pochodu. Czekam.

Dyrektor Towarzystwa.
Ogół młodzieży akademickiej. W piątek d. 29 listopada odbyło się posiedzenie delegatów podpisanych stowarzyszeń akademickich, zwołane przez a. k. art.-lit. koło „Życie”, celem porozumienia się w sprawie pogrzebu St. Wyspiańskiego.

Na posiedzeniu uchwalono:
I. Młodzież akademicka nie będzie wyrażać swego hołdu po strasie poety St. Wyspiańskiego przez mowę pogrzebową.

II. Młodzież ak. zainicjuje wspólnie jedno miejsce na pochodzi pogrzebowy.

III. Delegaci przyjmują projekt „Spójni”, aby w środku ofiar utworzyć legat im. St. Wyspiańskiego przy Tow. Dobra Zdrowia niosącej się młodzieży polskiej. **Fundacja Bratnia** w Zakopanem i przysłała swoje poparcie.

Za a. k. art.-lit. koło „Życie”: J. Migo, J. Rępcowski, M. Japoli, Fr. Dudziak.

Za a. k. T. S. L. O. Ostrowski, A. Kolarz.

Za Tow. Wzajemnej Pomocy U. U. J. J. Bażyński.

Za **Związek Akademicki**: Z. Cyganowicz, L. Tangi, M. Małaja.

Za **Cygnilski ak. im. A. Mickiewicza**: M. Golański.

Za **Spójni** stow. mł. postępowej: G. Kałafski, Ar. Campbell.

Za **Zjednoczenie**: Winiarski.

Za **Kółko „Światłość” U. U. J. J. W. Ogrodziński.**

Telegramy kondolencyjne i listy. Z powodu śmierci a. p. St. Wyspiańskiego, nadeszły cały szereg telegramów kondolencyjnych na ręce rodziny zmarłego, do prezydenta Magistratu, redaktorów dzienników i na ręce dyrektora teatru miejskiego p. Sołtyskiego. Między innymi otrzymała dyrektora teatru kondolencyjny depeszy od „Polskiego Tow. dramatycznego” z Warszawy, od artystów dram. i kom. teatrów warszawskich, wreszcie od p. G. Zapolskiej. Teatr krakowski złożył na trumnie wieńce, laurowy i dąbowy.

Zarząd Główny T. S. L. na odbytem wczoraj posiedzeniu na posiedzeniu powołał następujące uchwały: 1) Wzięcie udziału w pogrzebie Wyspiańskiego w gronie i przez Koło; 2) Jedną z większych instytucji ofiarować T. S. L. nawiąz im. Stanisława Wyspiańskiego; 3) Ufundować 9 stycznia im. Stanisława Wyspiańskiego dla wychowawców Seminarium T. S. L. w Białej.

De Krakowa coraz liczniej przybywają na obchód pogrzebowy deputacy z całego kraju i z zagranicy, prócz tego coraz rzadziej widzieliśmy zmarłego poety.

Paradek pochodu pogrzebowego, który prowadzić będą z m. Kołobrzek i nieznajacy strasy p. a. k. Nowotny jest następujący: Straż pożarna obojętnie i Straż pożarna miejska rozpędzą pochód, dalej w następującym porządku: Szkółki wychodźcze, Gimnazjum św. Anny, Gimnazjum św. Jacka, Gimnazjum Sołtyskiego, Gimnazjum IV, Gimnazjum V, Gimnazjum Podgórskie (wszystkie gimnazja bez muzyki), i wyższa szkoła realna, II wyższa szkoła realna, Państwowa szkoła przemysłowa, Wyższa szkoła handlowa, Seminarium mekie, Seminarium żeńskie, Szkoła krasów im. Barasieckiego, Szkoła św. Scholastyki, Stow. krytyczni kół, Stow. naukowy, Stow. „Szkół” krakowski, Stow. „Szkół” podgórski, Tow. im. Tadeusza Kotwiczki, Stowarzyszenia akademickie, Stow. ro-

dzialnicze „Praca”, Młodzież rękodzielnicza, Związki zawodowych robotników, Związki terminatorów rękodzielniczych, „Przyjaźń” krakowska, Cygnilski im. Kilińskiego, Stow. „Gwiazda”, Stow. Kółko Kontrowersyjne, Stow. Młodzieży handlowej, Kongregacja kupiecka, Izba handlowa, Izba rękodzielnicza, Towarzystwo malarstwa, Towarzystwo techniczne, Stowarzyszenie ludowe, Stowarzyszenie, Gremium aptekarzy i farmaz, Tow. lekarzy, Tow. węd. obier., Tow. strzeleckie, Izba lekarska, Izba adwokacka, Izba notaryjna, Magistrat, Tow. dziennikarzy polskich, Koła Artystyczno-literackie, Artysty dramatyczni, Tow. Przyjaźni sztuk pięknych, Polska sztuka słowna, Tow. Miłośników zabytków i hist. Krakowa, Koła mieszczańskie, Delegacja z wieńcem, Straż honorowa z pochodniami, Wóz z wieńcem, Duchowniostwo, Cechy krakowskie, Karawan ze zwłokami, Kociński, Akademia sztuk pięknych, Polska na Sejm i do Rady państwa, Reprezentacja kraju i m. Krakowa, Reprezentacja innych miast, Akademii Umiejętności, Uniwersytet, Delegacja „Tow. Sztuka”, Polska Sztuka słowna, teatr krak. i lwowski, Towarzystwo miłośników m. Krakowa, Koła artystyczno-literackie etc. W końcu zabójczy kondukt zamknięty Straż pożarna miejska i Akcja miejska.

Przedłożenie antipolskie

w Sejmie pruskim.

Na wczorajszym posiedzeniu Sejmu pruskiego przystąpiono do pierwszego czytania przedłożenia o wyłączeniu prusów w prowincjach zachodnich. Biłowa nie było, posłowie na na razie obróżyli projekt swoim kolegom ministerjalnym, którzy wszyscy przybyli.

Przebieg obrad był bardzo spokojny. Pierwszy przemawiał, w tonie wielce umiarkowanym, praez J. K. Państwo jest powołane i obowiązane chronić własne prawo własności, tworzące jeden z filarów obecnego porządku państwowego. Wszelkie próby zmniejszenia stanu potęg polityczną i politykę polityczną. Takie iślanizyżm musiałby być przedłożenie od ich prawa. Polacy nie żądają żadnej tacy, żadnych praw specjalnych, lecz równość wobec ustaw. Polacy nie obawiają się żadnego antydemokratyzmu wyjątkowego, który spadnie na twórców jego. Oni nie polegają na swych własnych siłach, lecz na sprawiedliwości Bożej.

Minister Armin młł się na lajdecką politykę, aby odeprzeć zarzut, jakoby przedłożenie było pruskie konstytucyjny (11). Wobec musi stać się przedłożenie, jakoby państwo pruskie kiedykiedyś namyśliło, jakłaciła pokój między Niemcami i Polakami. Kanclerz ka. Biłow se stanościem powołał się na naszą historię o nieprzejmowanym aspołobieniu Polaków.

Przemawiał następnie wolno-kons. Zedlitz za ustawą. Obok wyłączenia się jak iśtak takie inne środki potrzebne, aby polscy kres żródn polskiej, spekulacji gruntowej i podbijania w sensie. Wobec propozycji przedłożenia 29-letnia komisja z 98-niu członków. Przyjaźni politycy mówcy użyli wszystkich swych sił, aby zrobić z przedłożenia użyteczny środek dla wzmocnienia niemieckości w prowincjach zachodnich. (Żyje oklaski na prawicy).

Centrowie Porach przemawiał przeciw ustawie. Centrum stoł na tem samym stanowisku, jak w r. 1886, kiedy to podczas debaty nad przedłożeniem polskiem Schorlemer i Windhorst świadczili, że to nie jest ustawa pokojowa, ale wojenna i przeyczni się ona tylko do wzmocnienia Polaków.

Przemawiał następnie ministrów Besseler i znouu Armin, a pos. Friedberg wołał, że „Polacy się pomylili, sądząc, że pres to wyrażenie, że smobilitizacji przeciw nam zagranicę. (Żyje oklaski). Takie nieprawie wracanie se granicy może pociągnąć pruskie Polaków co najwyżej popogorzyć.”

Konwertyjni jankrzy wszyscy aprobowali ustawę. Dalejsze obrady toczą się w śbocie.

Prasa o ustawie antipolskiej.

„N. Wiener Journal” w depeszy z Berlina twierdzi, że w dniu wczorajszym oddał się ambasador austriacko-węgierski w Berlinie do kanclerza rzeszy niemieckiej i w sposób jak najprzyjaźniejszy objaśnił go, że przedłożenie pruskie w Sejmie, wyłączenia Polaków, musi oddzielić w sposób bardzo niekorzystny na stronniactwa słowiańskie w Europie i na stosunek tychże stronniactw do trój-przymierza.

Na to przedstawienie ambasadora ka. Biłow dał odpowiedź, że nawet najbardziej przyjaźnie przedstawienie w kwestyi polskiej musi on uważać za mieszanie się do spraw wewnętrznych pruskiej. Nie odrzuca go też przed nie rozpoznać taktykę w sprawie polskiej nawet ta ewentualność, że trój-przymierze mogłoby się rozchwiać. Rząd pruski poinformował bowiem Polaków agencjami i od tego postanowienia nie powstrzymają go żadne inne względy.

W sprawie protestu Polaków austriackich przeciwko ustawie wyłączenia Polaków, wniesionej przez

ka. Biłowa, pisał „Voss. Ztg.”: Rząd wiedeński będzie się wystrzegł podjąć w tej sprawie jakiejkolwiek interwencji. Niemcy są panami wewnątrz swoich granic i nie ścierają z tego powodu jakiegokolwiek interwencji w swojej polityce bez względu na to, kto owej interwencji chciałaby się podjąć.

Z DUMY.

Program Stołypina. — Wszystko po starcie. — Stwierdzenie rewolucji. — Reformy wólciańskie. — Samodzielizawie.

Petersburg. Po otwarciu Wsełzarskiego posiedzenia Dumy, prezydent Stołypin zabrał głos i złożył następujące oświadczenie:

Wszyscy dzisiaj są świadkami tego, że rach polityczny, stworzony przez skrajną lewicę, kamień się w swym kierunku bandytizm; że wszystkie szkodliwe żywioły wręczyły się przeciw społeczeństwu, przyciem ci, którzy ucieszyli pracowali, zostali krzywdzeni, a młodsza generacja aśmoralizowana. (Oklaski w centrum i na prawicy). Przed temu sąwami musi się z całą siłą wystąpić, a rząd uważały wszelką słabość w tym kierunku na szkodliwą. Rząd starał się dotąd tępić szkodliwe wyłączenia i na tej drodze dalej wytrwa. Do tego potrzebuje rząd spełniający swe obowiązki administracji państwowej. Członkowie administracji jednak także i w przyszłości nie powinni obawiać swych politycznych aspiracji. Porządek, legalność i dyscyplina muszą być wpaiane w młodzież w szkołach, a także przy nowem uporządkowaniu stosunków szkolnych nie obchodzi się bez wpływu rządu.

Następnie rząd był świadom konieczności powrotu do stanu normalnego od stanu utraty wyjątkowych, przedzie zdecydowany jest użyć wszelkich środków, aby zapewnić możliwość rybnego, regularnego postępowania sądowego. Rząd liczy na pomoc reprezentantów ludu w zwalczaniu niezgodnego postępowania ze strony organów państwowych. (Oklaski). Rząd spodziewa się, że w ten sposób przywróci krajowi spokój i wówczas rząd i zgromadzenie antydemokratyczne będą mogły powrócić do swego życia wewnętrznie rewolucji. Jednakże potrzebne reformy nie mogą być przeprowadzone, jak długo nie zostanie osiągnięte pełne użyczenie potężności milionów obywateli-włóści. (Oklaski).

Rząd podnosi nietykalność prywatnej własności; a tego wynika nietykalność majątku państwowego, jako podstawy egzystencji Rosyi. Rząd spodziewa się, że Duma zaakceptuje, może z kilku dodatkami, 87 ustawy o sąsiedztwie sągranych.

Następnie wspomina deklarację rządu o szczególności koniecznych reformach, między temi o przekształceniu lokalnych instytucji administracyjnych.

Rząd spodziewa się, że wkrótce Dumie przedłoży projekt ustawy w sprawie samorządu kilku prowincji granicznych odpowiedzialnie do przewidzianego przekształcenia wewnętrznych gubernij, przeysem rząd się kierując zasadą jednolitości całego państwa.

Min. najprzezych stosunków do wszystkich komarów, rząd uważa za swoje szczególne zadanie spełnienie życzenia dostojnego narcoelnika rosyjskiej sił wojskowych, aby ta siły postawił na wysokości odpowiadającej honorowi i godności Rosyi.

Przedewszystkiem ma Duma salawit budżet, przeysem ma się starać o utrzymanie równowagi w budżecie.

Deklaracja rządu kończy się słowami: że historyczną zadania samodzielnizawa (Burliwie oklaski) i wolna wola monarchy są najdroższymi dobrem państwa rosyjskiego, ponieważ jedynie ta wola i ta wola, która obecnie urządzeniu tworzyła, powołane są do ratowania Rosyi w chwilach niebezpieczeństwa i wstrząszeń i doprowadzenia znouu na drogę porządku i historycznej prawdy”. (Burliwie oklaski).

Petersburg. (Pet. ag. tel.) Na wczorajszym posiedzeniu Dumy przemawiał prezes Koła pol. Dmowski, śląc się na traktowanie Polaków jako obywateli drugiej klasy. W ten sposób rząd nie zwracał pokory i Polakami. — Następnie po Małakowie zabrał głos znouu prezydent ministrów Stołypin, aby odeprzeć poczynione przeciw jego programowi zarzuty.

Poniżej program rządu został przez nieprzejmowane wyłączenie samogłosy uważam za wskazane raz jeszcze wyśnić cele rządu.

Ta co powiedziane o nietykalności sądów przyjęło jako pogroźkę. Ale chodzi tu o wyjątkowe wypadki ratowania ojczyzny i konieczne są sągradenia, które w normalnych warunkach nie są wskazane. Wskazy, że nawet w tak postępowym kraju jak Francja nietykalność sądów chwilowo była nietykalna.

Obok tłumienia rewolucyjny rząd ma za zadanie podnieść lud na wyżyny, na których w rzeczywist-

ości mogłyby korzystać z dobrodziejstw mu nadanych. Jak długo włóścił się abog i nie posiada własnej ziemi, ale znajduje się pod przymusem ustawy gminnej, tak długo żadna praca ustawodawcza nie przyniesie mu dobrobytu. (Oklaski na prawicy i w centrum).

Mówiono tu także o decentralyzacji. Przedstawiciel Polaków wskazał na konieczność doposażenia także lokalnych elat antydemokratycznych co do poparcia sprawy rządu. Oś rząd temu nie ma do narzeczenia, ale sily na której przeysem opart by się, byłby jedynie siłami narodowymi. (Oklaski na prawicy i centrum). Jeżeli siła Anglia całego swego państwa daleko idący samorząd, to czyni to w świadomości wartości swoich sił. Gdy oddał on na w chwili słabości domagając się decentralyzacji, jeżeli nam chcę centralizację wywarć was z korsemiami na których opiera się państwo, wtedy powiemy: nie. (Burliwie oklaski). Aby nasze reformy były trwałe, musimy zebrać zwoje sily z narodowych rosyjskich tradycji, te są siły w rozwoju siemstw i lokalnego samorządu, którym może być oddana część funkcji państwowych. Nasym ideałem jest rozwój nowej reformy rządu połączonej z zastępowaniem ludu, który przyniesie nową chwałę państwu monarchy (oklaski), gdyż tylko siła cesarza jest ostoją rosyjskiej elat państwowej. Ona jedynie utworzyła Rosję.

Święty Andrzej w Krakowie.

I Świętym niekiedy śpieszno. Zsiedwie Katarzyna wypoczęła po plażach, a jut puka do drzwi Andrzeja i worał ołowiu i wosku na plażach.

Dobry to Święty i miły, jak rzadko. Postrzębił pałen, od podłogok pocynając, a na wygnach dojrzał odwieczną kolebkę, co wam o nim powie. Z tak obywateli oklaski, przeytmok, wydobędą z pewnością same najliczniejsze by opłacić nim jak wiechem wzięłością osobę Świętego.

I nie dziwi! On to bowiem, Andrzeju, przyrodzie obowiązków pomógł się. Patronów obłą departament szczególniejszej opieki nad panami na wydaniu. Jakim sposobem i kiedy, historia nie podaje, ale tradycja, możniejsza od niej, swem: „tak chce” samyka usta wielbikim i elekwizim, że co wszystko chciałby wiedzieć „dokumentem”.

Tedy dzisiaj wieczorem, w wigilię św. Andrzeja, gdzie tylko rutkę posłano, jak o „podwłkach” mawiali ojcowie, gwaro będzie i chłobok co niemiara objawie się o sara ślęczy naszych mieszkań. Sycząc, jak wódz adepty, spadnie roztopiony ołów na dno szklanki i woda i szanm jeszcze będzie miał czas ostygnąć, już go wydobędą niecierpliwie rąkami, a oczka habrowe i jak szkiełko domnie rozlażą się, obalając, co też za wróś był wytał św. Jedną; pierleńców, koleżka mikstowa, czy też luno nieomyślnie „omen” przeytżego samąpęsię. A gdzieś tam szanm użyje się wosku do wdróby i niejedno serduśko gotowe, by na wosk się przystąpił, byle w szanm używał prawo do wejścia w sągradi przeytżości. A św. Andrzeju niedarmo taki ukochany: on ugdy nie przykrogo nie wydróży; choćby Bóg wie co się wyjął, on tak nakręcił bunią wyodrądną dślewacę, że obawy o na rezultacie sąwaze to, czego pragnie.

Dawniej wyznaczał św. Andrzeja rozpowszechnia niełrowie bogactwam arsenalem, nie obecnie. Już dzisiaj nie przeważanie się asurów w poperek drogi przed domem, gdzie mieszkać państwo; bo choćby nawet ten sposób chwytania przeytżych męzów w pułapkę mógł się okazać tu i ówdzie skutecznym, nie zgodziłby się nań nioły władza hospicjalistwa w interesie całokształtu tych obywateli, którzy z rachuby wypadają jako nieletni, żonaci, lub tak sągwi. Wskrawaloby na drwiny chwytanie łeb na sznurku. Już nie głodzi się także pszy, by potem potęażać jedną z podanych bułeczek wskazy, która z panien domu najprędzej pójde na pożarcie Hymena, — to Towarzystwo obrony asurów podniobło larum, a szerszą kto dziś wyśleba błądliwie w domu? I nie wyprawia się też w wigilię Andrzeja wiele, wiele innych świąt, o których przechwalał nam wiadomości panietnikarskie. A przedewszystkiem nie umie się obudzić nastroju, jaki dawniej panował w podobnej chwili. Za głęboko przesłanęła nas trzęsawo i dzisiaj było „baba” a broskowinowym punktem na busi, choćby chętało, nie potrafiłoby się na nawiązać.

Wiele tylko fantazma może nam wskazać, jak to wstawieli obchodili się ma willa św. Andrzeja. Zjaskie na swych portretach powoła matronę dawnego antenortu; roznieście lęczywo na komuniku i sągradię przey niem z kądzieli w rękę, i opowiadacie.

Dziś jeszcze motyki dślewacę już jednak was

Fabryczny skład laek i zabawek dla dzieci

Filia Firmy JANECZEK & ZIEMICKI Kraków, Plac Maryacki 2

(dawniej agencja dzienników)

Pierwszy
Najtanszy

Magazyn
dla dzieci

Kraków, Floryańska L. 36, I. p.
pod firmą

największy wybór laek i zabawek dla dzieci, koni na biegunach — gier towarzyskich i t. p.

Ceny konkurencyjne.

połączone kompletne urządzenia pokoi, oraz przyjmuje wszelkie roboty dekoracyjne i tapicarskie po cenach możliwie niskich.

nie sromieją; one pielęgnują tradycję, bo ha-
wie się ścieżką w oświeceniu... Ale w roje-
niach o przyszłości wolać mniej pewnie, niż to
wyroczenia podać może, rachubę...

Szajka włamywaczy przed sądem.

W dalszym ciągu rozprawy przesłuchiwa-
no po południu obwinionych: Jakób Bacza-
lewski, Antoni Kisielewski przynajmniej się do
winy, Kuzmicki zaś milczy, jakby nie słyszał
pytań przewodniczącego, sędzi. W ciągu całej
rozprawy siedzi za spuszczone głową. Obwinie-
ni o współzłodziństwo Baczalewski, jak również
Karol Kurzydło i Karol Kisielewski, jeden zwa-
żając a drugi brat Antoniego Kisielewskiego, wy-
pierają się stanowco zarzucanemu im współ-
działu w kradzieżach. „Następnie przesłuchano
poszkodowanych, którzy zgodnie z aktem oskar-
żenia podają wartość skradzionych im przedmio-
tów.

W sobotę rano odesłał trybunał asre-
g aktów, tyczących się obwinionych i zeznań świad-
ków nieobecnych świadków, poczem lekarze obser-
wacji wydali opinię opartą na dłuższej obserwacji,
że Kuzmicki symuluje umysłowo chorego i
to nawet dość niegroźnego, w rzeczywistości jest
całkowicie zdrowy i ma w pełni wyrobiony apetyt.

Na tem przewodniczący rada sądu Kere-
sa samą postępowanie dowodowe. Po południu
nastąpiły wyroki prokuratora Gruszczyńskiego i
obrońców. Wyrok sąpadek wieczorem.

Co słyszać w mieście?

Kalendarzyk na niedzielę.

Teatr miejski: „Zaświaty automobilista” (ceny-
żona do połowy), o godz. 3-iej po południu. — „Ich
awaro”, p. G. Zapolskiej (nowe!), o godzinie 7-mej
wieczór.

W sali Rady miejskiej: Nadzwyczajne Walne
Zgromadzenie Stow. pociągów krawców, o godzinie
2-iej po południu.

„Złoty” (w Collegium novum, sala nr. 43) „Do
dług Norwida dramatycznie”, o godz. M. Japota,
o godzinie 11-iej przed południem.

W Kółku przedmiotów U. J.: (gabinet geologi-
czny, ul. św. Anny): „Obchód dziesięciolecia istnienia
Kółka”, o godz. 5-iej po południu.

Uniwersytet ludowy: „O pochodzeniu człowieka”,
wykład dra Minkiewicza, o godzinie 8-mej wieczór.

Obchody Listopado-
w: „Elektory” o godzinie 7-mej i pół wieczór.

W „Sokołach” o godzinie 7-mej wieczór.

W „Rezure Uradzicie” o godzinie 8-mej wieczór.

W „Gwiazdach” Stow. polak. rękodziel. o godzinie
8-mej wieczór.

Polscy Związek zawodowy katol. robotników:
staraniem Chładek przedstawił amatorskie
o godzinie 7-mej i pół wieczór.

Cyrk Edisson: Przedstawienie kinematograficzne
o godz. 4-iej po i 8-mej wieczór.

Kalendarzyk na poniedziałek.

Teatr miejski: „Dziady” A. Mickiewicza, o go-
dinie 7-mej wieczór.

Cyrk Edisson: Przedstawienie kinematograficzne
o godz. 8-mej wieczór.

Uniwersytet ludowy: „Światło i życie”, wykład
dra R. Minkiewicza, o godzinie 7-mej i pół wieczór.

Z Klubu pocztowego. W poniedziałek dnia 6-go
grudnia br. Klub Urzędników poczt i telegrafu w wła-
nym lokalu, przy ulicy Lubickiej 5, urządził trady-
cyjny obchód „św. Mikołaja”. Obchód rozpoczął się
prolegiem, po którym odegrano zostanie wygłoszenie
dla dzieci napisana: „Wigilia św. Mikołaja”, w 3-ich od-
wodach (Na wal, „Sen”, „Na jawie”), pod kierun-
kiem W.P. przeszedł, Smoleński oraz antora WP.
St. Gadońskiego. Wigilię, graną z wielkim powo-
dzeniem, w roku obchodów, urozmaicał efektowne, ta-
niec ruszek i gnomów (w nowych kostiumach), wśród
złotego deszczu, oraz tryskającego się dźwięków
oraz och fantazyjnych. W atrakcjach przyspy-
wać będzie muzyka wojskowa 56-go p. p. — Obchód
zakończy rozdanie dzieciom подарków przez św. Mi-
kołaja w otoczeniu aniołków. — Początek punktualnie
o godzinie 5-iej po południu. — Wstęp dla członków
Klubu 50 hal, dla nieczłonków 1 kor, dla dzieci
(z подарkiem) 1 korona. — Lista zgłoszeń dzieci
znajduje się u kursora klubowego, a zapisywać można
do 4-go grudnia włącznie w godzinach między 7 a 10
wieczorem.

Czładek rzekłszy, przy polskim Związku zawo-
dowym kat. robotników w Krakowie ulica św. Tomaz-
a 1, 37, urządził Przedstawienie amatorskie w niedzielę
dla i grudnia. — Amatorzy odegrali komedję L.
Nestorowa pt. „Trójka bulińska”. Podczas przerwy
przegrzawo będzie orkiestra mandolinistów pod koma-
ndą W. Kowalskiego. — Początek o godzinie 7-mej i pół
wieczorem. — Ceny miejsc: 1 kor., 70 hal., 50 hal.
i 30 hal.

Brak wody w Krakowie. Z powodu niskiego sta-
nu wód węgłowych, a wielkiej konsumpcji wody przez

mieszkańców Krakowa, biuro wodociągowe poczyniło
w tym kierunku pewne rozporządzenia. Między innymi
doroczy wodociągów pozamykali dopływy do tych
instalacji, które nie służą wyłącznie do domowego u-
żytkowania wody, a również tam, gdzie wiele jej mar-
nowano. W centralnym zaś zakładzie wodociągowym
na Bielanych, mają być zbudowane 4 nowe studnie.

Po zwiedzeniu „Wystawy techniki rękodziel-
niczej w Wiedniu”, urzędowej staraniem „Służby
c. k. Ministerium handlu dla popierania drobnego
przemysłu” oddział Dywizji Przemysłu krajowego
Krakowskiego 1, 4, interesującym wazalnego rodza-
ja wykładem o wspomnianej wystawie. — W czasie
między 11 a 12 przed południem i między 6 a 7 po
południu.

Wystawa powyższa może być szczególniej użyte-
czna:

Introligatorom, fabrykantom pudełek, rymarzom,
siodłarom, szewcom, krawcom, stolarzom, szlifierni-
om, piekarzom, cukiernikom, fabrykantom wody so-
dowej, szluszom, blacharzom, instalatorom, galwan-
technikom, jakoteż wszystkim, którzy się interesują
motarami dla drobnego przemysłu. Przytem biblioteka
fachowa wykazuje pomoc książkową, jaka do tego czasu
w pewnym zakresie lub przemysłu istnieje.

Z Czytelników robotniczej im. Jana Kiljańskiego T.
S. L. w Krakowie. W poniedziałek dnia 2 grudnia
w lokalu Czytelni, Rynek główny 13, 11, p., wygłosi
odczyt p. Gustaw Szura pt.: „Kilka słów o historii
zaboru pruskiego”. Początek o godz. 8-mej wieczorem.
Wstęp bezpłatny.

„Tania sprzedaż”. Przed kilkunastu dniami po-
jawili się w doskonałym krakowskim fachowym dwy-
godziny „Kupiec Polak” artykuł o „niezręcznej kon-
kurencji”, tej stałej bolączce kupiectwa. Między in-
nymi wspomniano tam o łapaniu publiczności na wędki
ficyjnych „wyprzedzających”. Ustawodawstwo niestety
sprawy tej nie może należycie uregulować, a władze prze-
myślowe patrzą na nadzysięcie przez palce, a raczej za-
pamięć ich nie widzą. Na iwna, bardzo niwna pu-
bliczność, widząc napis „wyprzedzać”, idzie na lep „ta-
niodzi” — i płać bez protestu cenny, nieraz nawet
wyższe od normalnych!

Wyroby te zillustrować możemy konkretnym przy-
kładem.

Oto sklep p. f. „Malona blany” przy Ryuku
gł. w Krakowie urządził „tanią sprzedaż”, która zwa-
bia tłumy kupujących. A ta „wyprzedza” odbywa się
w ten sposób, że przybyli jużci kupcy wiedziedy i osza-
dnie nowo zapasy towarów zróżnionych aż do sklepu na Strad-
zian. — I będzie ta „tania sprzedaż” trwała podobno
przez długie jeszcze tygodnie czy miesiące. Publiczność
łapie się na wędki „wyprzedzających”, nie zastanawia-
jąc się nad sposobem, w jaki w niewielkim sklepie tak
wielka przedział stała może być praktykowana — i
biedą przeświadczoną, że płać tanti, płać skwapliwie
to, czego przemysłowy sprzedawca żąda.

Zresztą sklep wspomniany niema prawa do urzą-
dzenia takiej sprzedaży, czy „wyprzedzającej”, bo został
sprzedany jakimś kupcom wielkimi, a kartę
przemysłową magistrat wystawił na imię tegoż kupa-
cy.

Kto więc urządził ową wyprzedzającą? Chcieliśmy
wiedzieć?

A przy tej sposobności wytkniemy jeszcze niewła-
ściwość, praktykowaną odnośnie do nazw firm kupie-
ckich. Dłaczego niektóre firmy nie zamieszczają na
szpilkach nazwisk swych właścicieli, lecz przybierają
pompatyczne nazwy „domów eksportowych” i różnych
„małoności”? Publiczność najczęściej nie zna właścicieli,
których niekiedy bywa obokraciwość, a czasem
zupełnie zostaje w błęd wprowadzona, co do natury
firmy. I tak n. p. istnieje we Lwowie „Dom dla zle-
mian”. Kto s prownicy, cajtając ogłoszenie tej firmy,
nie sądzi, że ma do czynienia z jakąś poważną insty-
tucją? A tymczasem jest to prywatne przedsiębiorstwo,
które tylko tak szumną przybrało nazwę.

Mandat radziecki po śp. Stanisława Wyspińskiego.
Obecnie wędzie do krakowskiej Rady miejskiej
dr Zygmunt Marek, jeden z przywódców socjalistycz-
nych, który przy ostatnich wyborach uzyskał najwię-
szą ilość głosów, poza kandydatami wybranyimi w skład
Rady miejskiej.

Zwłoki niemowlęcia. Odeszły kilku robotników
znalazło za wapieniściem miejscem w Podgórzu zwłoki
niemowlęcia owinięte w niebieskie szmaty. Zwłoki
odstawiono do kościoła na cmentarz podgórskim, po-
licya zaś zajęła się śledztwem w tej sprawie.

Nocni kolejarzy złodzieje. Przy kolejarzy
tę obok rogatki Warszawskiej, gdzie koncentruje się
szubrowanie podługów towarowych, operowała od dłuż-
szego czasu szajka nocnych złodziei. Sprawy dobrali
się do zapobieganych wagonów towarowych, otwie-
rali je i kradli wszystko co się wzięć dało, a wiele
kozce z koniakami, wiktami, winami, w pospółch zaś,
gdy nie mogli apertować wnętrza jakiej paki, kradli
dla odep. Dwóch lub trzech wyrzucało paki z wa-
gonów, a reszta napychała nimi wózy. Między innymi
wyrzucili w ten sposób z wagonu paczkę z dyna-
mitem i tylko szczęśliwym zbiegiem okoliczności przy-
spadła nie, że dynamit nie eksplodował.

Ponieważ wrócić ślubna kolejowa sportażka ra-
dziste, a spraców schwytał nie mogła, gdyż ope-
rowali on pod osłoną nocy, zawiadomiona o tem poli-
cja, wydelegowała na stację kolejową dwóch agen-
tów policyjnych, Jakóba Karca i Schimheimera.

W piątek przyaresztowali agent dwóch ze złodziejskiej
owej owaj szajki: 20-letniego Władysława Kopcia
i 22-letniego Józefa Dziadzi. Za innymi śladzi poli-
cja w dalszym ciągu.

Półwiekowy jubileusz browaru Tenczyńskiego.
W roku 1857 tak zasłużony w dziejach kraju naszego
Adam br. Potocki, jeden z głównych pionierów buda-
jącej się przemysłu rodzinnego, założyciel browaru w Ten-
czyńsku, który wrócić zdobył dla swych wyrobów wiel-
kie uznanie. Br. Potocki był właścicielem browaru
Tenczyńskiego aż do końca swego życia, zaś w roku
1875 przeszedł browar w łane rące i zmienił kolejno
kilka razy swych właścicieli. — Dopiero dnia 1 kwie-
tnia 1903 r., ta słynna ogniowa ośrodek produkcyjny kra-
jowej, jaką był browar Tenczyński — przeszła na wła-
sność lotnych spakobierów ducha i czynów A. p.
Adama hr. Potockiego, na własność Towarzystwa A-
cyjnego, do którego należą ludzie miłujący kraj i pra-
gnący całą duszą dźwignąć go ekonomicznie.

Dzisiejsi właściciele Browaru tenczyńskiego chcą
uroczliwie półwiekowy jubileusz istnienia Browaru po-
stanowili w dniu 5, 6, 7 i 10 grudnia, sprzedać piwa
i cały dochód jak sprzedaż flaszkowa dla domów pry-
watnych piwa tenczyńskiego w tych dniach przyniesie
— ofiarować na rzecz Tow. Oświaty Ludowej
i Szkoły Ludowej.

Naokoło sceny i estrady.

Koncert Godowskiego pianisty. Radko kiedy
była częścią publiczności również nieprawdliwą, jak
w ocenieniu Godowskiego. Kiedy przed parą laty wy-
stąpił u nas po raz pierwszy — poprzedał go jakiś
pogmatany krytyka zagraniczna, głosząc, że jest on nie-
zrównany technikiem i niezem po za tem. A więc
dobrze! Zagranica tak mówi! Ale po tej zagranicy
uwija się tyle mierzot i partaczy — obok prawdzi-
wych artystów, a tym partaczom udaje się osiągnąć
nie w Francji — zdobyć wiele rozgłosu i uznania —
że dajmy pokój tym niezawodnym rzekomo głosem z
zagranicy, a trzymajmy się tego, co na własne uszy
słyszamy. Godowski był pierwszorzędny artystą, a od
tak paru tak się wywili i wiodł, że jest nie-
zrównany. Jego ton jest niezrównany pod wzglę-
dem głębokości, piękności i bogactwa odcieni, jego te-
chnika niezrównana, jest wazędzie i zawsze nasyconą
najpiękniejsząm dźwiękiem. — Jako prawdziwy ar-
tysta myśli i wady wiele — a to rozważa i refleksja
obok zamilowania w pięknie, wytrwała w nim tra-
dnosć, tempa, przepięzną rytmikę, śpiewność i głę-
bokę pojęcie. Tęgo zapasu, który tworzy cudo, nie ma
w nim — ale jest wiele siły — nawet impetu —
zawsze na pewnej wadzie trymanego.

W repertuarze wczorajszym — musiał być i był
hold Beethovenowi — ale ponieważ najpiękniejszą o-
sady Beethena czy, jak strasznie ograne, więc Godow-
ski, za wzorem innych, już nam sonatę mało grans
publie. Była ona bardzo ładna, pomimo wspania-
łego wykonania.

Za to dwa piękne Szuberta w transkrypcji Liszta,
choćśd znane, ale z taką poezją i tak cudownym
temem segnare — że jednemu artyście autentyzacyj-
ności. — Poza nowelista Schumann świetnie wyko-
nana, a następnie szereg utworów Chopina. W balla-
dzie g-moll — wiodnieniem było, jak trafnie i z ja-
kim głębokiem poczem, umie artysta wniknąć w
arzędziła Chopina — to samo należy powiedzieć
o impromptu 3-dur. Poloner z introdukcją — pom-
imo wspaniałego wykonania — pozostał przestarza-
łym i rozwieklwym.

Cykl Liszta — po za banalnym nokturnem, miał
dwie obelwistości, a mianowicie — niezmiennie rzadko
dla trudności krywane etudy: „Błędne ogniki”, i Ma-
zeps. Nie potrzeba dodawać, jak one były wykonane.
Kolejnym numerem był walc Straussa w transkry-
pcji koncertanta. Transkrypcja strasznie wiele fan-
tazy i wyborczych pomysłów, ale jest niemi przedzo-
wana tak dalece — że jedna część od drugiej nie o-
staje — nie ma zatem powietrza ani stopniowania.

Po koncercie publiczność nie ruszyła się z miej-
sca, i zmusza nieustającymi oklaskami artystę do
wspaniałych dodatków.

Poraj.
Koncerta ludowe, urządzane przez p. Maro, za-
szczytnie znanego w naszym mieście, nacięzali śpie-
wn, zykując i słuchanie, oraz to więcej uznania. —
Koncerta te mają jeden jedyny cel: dać sposobność
najmiej zomymu słyszenia dobrej muzyki — dać
sposobność i stworzyć zachętę do szlachetnych rozry-
wek. Podkład politycznego lub klasowego, nie ma
i być nie może — a publiczność powinna „gorąco” te
naciągania szczerze i gorliwie popierać.

Z teatru miejskiego. W poniedziałek dnia 2-go
grudnia, w dzień pogrzebu Stanisława Wyspińskiego,
doda będą „Dziady”. — Należnie do przedstawie-
nia polidolowego teatr miejski inicytynie ugodnio-
wy cykl utworów Wyspińskiego, na który złożył się:
„Warszawianka”, „Lelewa”, „Wesele”, „Bolesław
Smiley”, „Wyzwolenie” oraz „Cyd”. — Początek cy-
klu we czwartek nadchodzący.

Repertuar teatru miejskiego w Krakowie:
Niedziela o godz. 3-iej po poł. „Zaświaty automo-
bilista” (ceny zniesione do połowy).

Nieziela o godz. 7-mej wiecz.: „Ich awaro”.
Poniedziałek: „Dziady”.
Wtorek: „Ich awaro”.

Telegramy „Nowin”.

Zamach bombami na pocztę.
Warszawa. W Ostrowcu, koło Radomia, ra-
cuno ctery bomby na wóz pocztowy, przesyłem
dwaj urzędnicy zostali ranieni, a konie wozu sa-
bito. Rosbójnicy zabrali jedenaście tysięcy rubli i
usuli.

Walki w Marokko.
Paryż. (Aj. Havasa). Według nadesłanych tele-
gramów Marokkańczy przetrzymali granicę i sa-
takawoli Francuzów koło Port Tati. Francu-
li obecnie słabsi musieli się straszyć cofnąć, lecz po
otrzymaniu posiłków odparli Marokkańczyków.

Rozmaitości.

Dramat przed ożtarzom. (Do ilustracji ty-
tułowej). Wstrząsający groza, a zupełnie tajemni-
czy dramat rozegrał się w tych dniach w koście-
le wlokiego miasteczka Bagnoi. Młoda panna
Marietta Collandri, córka obywatela ziemskiego,
zastrela się przed ożtarzom, przed którym mia-
ła ślub zawrzeć ze swym kuzynem, przystojnym
młodym urzędnikiem państw. w Neapoli. Małże-
stwo było małżeństwem z miłości, a rodzice pa-
ństwa młodych aprobowali związek. W ostatnich
dniach przed ślubem Marietta okazywała smutek,
ale nie nie zdradzała jej strasznego samaru. W
dzień ślubu zdawała się bardzo wesółą i u-
śmiechem na licach kroczyła do ożtarzom. Tem
większe było przerażenie obecnych, gdy nagle
dożyła rewolweru i wymierzyła śmiertelną strzał
w siebie. Motywy tego samobójstwa pozostały po
dziś dalej niewyjaśnione.

Straszny mord. Z Poczta plesz nam: Wach-
mistrz szandarmeryi Falka, zabójca ojca i córki,
został aresztowany w Pacanowie na podstawie li-
stów gończych i interwencji starostwa w Dabro-
wie przed władze rozsyłkie i odstawiany do wy-
zienia w Stupnicy, gdzie skutu w kajdany prze-
bawia. Prawdopodobnie w tych dniach zostanie
Austrii wydany.

Mason burmistrzem Rzymu. Rzymka rada
miejaska wybrała na burmistrza miasta Ernesta Na-
thana, żyda, do niedawna wielkiego mistrza wlo-
skiego „Wielkiego Wschodu”. Ernest Nathan był
dawniej szalecym republikaninem, później pogo-
dził się z monarchią i stał się jej wiernym sługą.
Katolicy rzymacy uważają ten wybór wprost za
nieśluszną prowokację.

Nagrode Nobla sa chemię fizyczna w tym roku
Aniel, szw. William Crookes, znakomity odkrywa-
taliem, który znany jest jako najpowszejniesz
badacz analizy spektralnej. Crookes stał wysna-
laczem słynnych rur szklanych, z sw. rur Crookesa
do obserwowania zachowania się elektrycznych
prądów w bezpowietrznej przestrzeni. W r. 1880
otrzymał od francuskiej akademii umiejtności na-
grode 3000 fr. i złoty medal za odkrycie promie-
niolajęci materii. Od r. 1881 r. bada on codzien-
nie chemicznie wodę do picia w Londynie. Liczy
obecnie lat 75.

Jaka będzie pogoda w niedzielę?
Prognoza wiedeńskiej stacyi meteorologicznej:
Galicya zachodnia: Pogoda piękna, słabe wiatry,
obniżenie ciepłoty, rano mgła.

NADESZANE.

za które Redakcyja nie bierze odpowiedzialności.

Lecznica chirurgiczna i Instytut Roentgenowski

Dra Artura Frommmera

Oddzielne ambulatoryj dla mniej samodzielných osób. Aparat
przenośny Roentgena. Gimnastyka szwedzka lecznicza.

Kraków, ul. św. Tomazas, L. 18, i p., Telefon

Nr 81 (róg ul. Floryjańskiej).
Ordynę od godziny 9-11 i od 8-4.

„CHROMO - FOTOKOP”

w Krakowie, ul. Floryjańska L. 4, parter,
przedstawia widoki w kolorach naturalnych.
Znizana każdej soboty. Wstęp 10 centów

ZAKŁAD POGRZEBOWY

pod firmą

Józefy Nowińskiego

w Krakowie, ul. Mikołajka 14, Telef. 248,
urządza najtaniej pogroby od najskromniejszych do
najwspanialszych. Wskazywał także trumien, wieńców
itp. Sprzedawał i wysyłał zwłoki do różnych krajów
Europy. Groby murowane do wygnaj i sprzedania.

Zawiadamiam Szanowną P. T. Publiczność, że w handlu mým obecnie Rynek gł. 32 zostaje

Dział zaba w kow y na św. Mikołaja Gwiazdkę

STEFAN PREBSKI, Kraków Rynek gł. 32, dawniej Schultz.

1064

...niamy (Gymnastica Sandomi).
...przegląd i kompletne Kasety
...nolejnego, akwarcl, na terakocie.
...przekiwaia.
...nawa i terakoty do malowania.
...tynową do wypalania na drzewi-
...ki. Żyłowy śniegowy „SKI”
...mek L. 37, Linia A-B.
...CZTOWE.

YNKU.

i sobotę
Towarzystw
domu!

owej.
- oznacza się następujące
abywać można:
tel Saski)
icka 32).

elka 16 halerzy
" 20 "
" 26 "
" 22 "

GRZEBOWY 845
grzebowy
ńskiego
l. 16, (sklep).
l. Telefon 51.
ka Idgoc uatgpetwa.

mentów muzycznych
 ukuł po najdłuższych smyczkach fabryki nabywał most a po czasie
 ryje stonownie do mostu nabawian
 eważ na ładanie zamieniam i wa
 niadzie. — Skrzypce 4 smierow: 4
 7, 760, 8 600. Skrzypce koncertowe: 4
 80-60. Skrzypce stalowe, silne w to-
 80- — Smyczki skrzypcowe p. K. 1-
 1-1, 2 40 i wyżej. Płk do 1 saty, 30-
 -90, 1 80, 2- i wyżej. Klasydy
 9-11-12-14-15 wyżej. Wy-
 przednim nadstawian nadziadzi
 adwary datawca
 om eksportowy tow. muzycznych
Nr. 466 (Czechy)
 3000 rycin wysłał się na ładnie
 880

parki dla Pań
i Gwiazdkę
MAKOWSKI
R obok głównej trafiki
te, wózków, półeczek, szale
te, rakietki, Bosa z piór strusich
si, wataki, przybrania do sukien
provincji odwrotnie
święta zamknięty 1100
K. Wojnars w Krakowie.